

Αίσθησις Ζωής Αθανάτου (21) - Ομιλίες για τον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωσήφ Ησυχαστής](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Εφραίμ Βατοπαιδινός](#)

Το καθολικό της Ιεράς Μονής Ταξιαρχών στο Σαν Αντόνιο του Τέξας

[Συνέχεια από \(20\)](#)

ΑΡΧΙΜ. ΕΦΡΑΙΜ, ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ Ι. Μ. ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

Μάλιστα πριν την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, όπως έλεγε ο ίδιος ο Γέροντας στον υποτακτικό του αείμνηστο Γέροντα Χαράλαμπο τον Διονυσιάτη, ένωθε αφόρητο πόνο. Είχε ανάψει τέτοια φλόγα στην καρδιά του, που έμοιαζε με φλόγα καμίνου. Αυτός ο πόνος και η φλόγα τον οδηγούσαν σε ακατάπαυστη προσευχή. Δεν μπορούσε να κάνει τίποτε άλλο. Αναγκάστηκε να αφήσει όλες τις άλλες δραστηριότητές του και να προσεύχεται όλο το 24ωρο εντατικά, όσο ποτέ άλλοτε. Είχε καταλάβει ότι κάτι σοβαρό συνέβαινε, μέχρι που έμαθε την έναρξη του πολέμου. Πόσοι θα σώθηκαν άραγε και πόσο θα αναχαιτίστηκε το κακό -γιατί

τα δεινά αποτελέσματα του πολέμου θα μπορούσε να ήταν ακόμη πιο ολέθρια- από τις προσευχές του μακαρίου Γέροντος; Προσευχόταν όχι μόνο για τους εν ζωή παντοιοτρόπως θλιβομένους ανθρώπους, αλλά και για τους κεκοιμημένους. Είχε τέτοια δύναμη και ενέργεια προσευχής, που, Χάριτι Θεού, έβγαζε ανθρώπους από την κόλαση.

[\(περισσότερα...\)](#)